

Konklusion

- 1) Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 115 i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (»fusionsmarkedsordningen«), sammenholdt med punkt I, nr. 2), første og andet afsnit, i bilag XV til nævnte forordning, samt afsnit A, nr. 1) og 4), i tillægget til dette bilag, idet den tillader markedsføring af pomazánkové máslo (smørbart smør) under betegnelsen »máslo« (smør), selv om dette produkt har et mælkfedtindhold på under 80 % og et vandindhold og et fedtfrit tørstofindhold på henholdsvis over 16 % og 2 %.
- 2) Den Tjekkiske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 80 af 12.3.2011.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 18. oktober 2012 — Herbert Neuman, Andoni Galdeano del Sel og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) mod José Manuel Baena Grupo SA

(Forenede sager C-101/11 P og 102/11 P) (¹)

(Appel — EF-design — forordning (EF) nr. 6/2002 — artikel 6, artikel 25, stk. 1, litra b) og e), og artikel 61 — registreret EF-design, der gengiver en siddende person — ældre EF-figurmærke — andet helhedsindtryk — designerens grad af frihed — informeret bruger — omfanget af domstolsprøvelsen — manglende begrundelse)

(2012/C 379/11)

Processprog: spansk

Parter

Appellanter: Herbert Neuman og Andoni Galdeano del Sel (ved ved abogada S. Míguez Pereira) og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: José Manuel Baena Grupo SA (ved abogado A. Canela Giménez)

Sagens genstand

Appel iværksat til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. december 2010 i sag T-513/09, Baena Grupo mod KHIM — Neuman og Galdeano del Sel (siddende person), hvorved Retten annullerede afgørelse truffet den 14. oktober 2009 af Tredje Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 1323/2008-3).

Konklusion

- 1) Appellerne forkastes.
- 2) Herbert Neuman og Andoni Galdeano del Sel bærer deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af José Manuel Baena Grupo SA i forbindelse med appelsagen C-101/11 P.
- 3) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af José Manuel Baena Grupo SA i forbindelse med appelsagen C-102/11 P.

(¹) EUT C 130 af 30.4.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. oktober 2012 — Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League og PA Sport UK Ltd mod Sportradar GmbH, Sportradar AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-173/11) (¹)

(Direktiv 96/9/EF — retlig beskyttelse af databaser — artikel 7 — sui generis-retten — database, der indeholder oplysninger om igangværende fodboldmesterskaber — begrebet »genanvendelse« — lokalisering af genanvendelsen)

(2012/C 379/12)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League og PA Sport UK Ltd

Sagsøgt: Sportradar GmbH, Sportradar AG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — fortolkning af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser (EFT L 77, s. 20), især direktivets artikel 7 — ret for ophavsmanden til en database til at forbyde udtræk og/eller genanvendelse af en del af indholdet i databasen — begrebet »udtræk« eller »genanvendelse« (direktivets artikel 7, stk. 2) — database, der indeholder oplysninger om igangværende fodboldkampe (»Football Live«)

Konklusion

Artikel 7 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser skal fortolkes således, at en persons fremsendelse via en web-server, som befinder sig i medlemsstat A, af data, som den pågældende forinden har downloaded fra en database, der i henhold til samme direktiv er beskyttet i medfør af sui generis-retten, til en computer, der tilhører en person i medlemsstat B, på sidstnævnte persons anmodning, således at dataene lagres i den pågældende computers hukommelse og vises på dens skærm, udgør en »genanvendelse« af nævnte data foretaget af den person, der har foretaget fremsendelsen. Denne handling skal anses for at være foretaget i medlemsstat B, såfremt der foreligger indici, der kan begrunde en konklusion, hvorefter ophavsmandens hensigt med en sådan handling var at nå dele af almenheden i sidstnævnte medlemsstat, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at tage stilling til.

(¹) EUT C 194 af 2.7.2011.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 18. oktober 2012
— Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (Édukovázió) og Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe, tidligere Hochtief Construction AG Magyarországi Fióktelepe mod Közbizottság (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Ítéltábla — Ungarn)

(Sag C-218/11) (¹)

(Direktiv 2004/18/EF — offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter — artikel 44, stk. 2, og artikel 47, stk. 1, litra b), stk. 2 og 5 — ansøgere eller tilbudsgiveres økonomiske og finansielle formåen — minimumskriterium for egnethed fastlagt på grundlag af en eneste oplysning i balancen — regnskabsmæssig oplysning, som kan være påvirket af forskelle mellem de nationale lovgivninger vedrørende årsregnskaber for selskaber)

(2012/C 379/13)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Ítéltábla

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (Édukovázió) og Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe, tidligere Hochtief Construction AG Magyarországi Fióktelepe Eszak

Procesdeltagere: Vegyészter Építő és Szerelő Zrt, MÁVÉPCELL Kft

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Fővárosi Ítéltábla — fortolkning af artikel 44, stk. 2, artikel 47, stk. 1, litra b), og artikel 47, stk. 3 og 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114) — vurdering af tilbudsgiveres økonomiske og finansielle formåen på grundlag af en enkelt regnskabsoplysning, der er af forskelligt indhold afhængigt af de nationale regnskabsbestemmelser — princippet om ligebehandling af tilbudsgivere

Konklusion

- 1) Artikel 44, stk. 2, og artikel 47, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter skal fortolkes således, at en ordregivende myndighed kan fastsætte et minimumskriterium for den økonomiske og finansielle formåen ud fra et eller flere særlige elementer i balancen, for så vidt som disse er objektivt egnede til at oplyse om denne formåen hos den økonomiske aktør, og kriteriet er tilpasset størrelsen af den pågældende kontrakt, således at det objektivt udgør et positivt indicium for, at der foreligger et tilstrækkeligt økonomisk og finansielt grundlag til at gennemføre kontrakten, uden dog at gå ud over, hvad der med rimelighed er nødvendigt med henblik herpå. Kravet om et minimumskriterium for økonomisk og finansiell formåen kan i princippet ikke forkastes, alene fordi denne formåen vedrører et element i balancen, i forhold til hvilket der kan forekomme forskelle mellem de forskellige medlemsstaters lovgivninger.
- 2) Artikel 47 i direktiv 2004/18 skal fortolkes således, at når en økonomisk aktør ikke kan opfylde et minimumskriterium for økonomisk og finansiell formåen, som består i den omstændighed, at resultatet ifølge ansøgerens eller tilbudsgiverens balance ikke har været negativt for mere end ét ud af de tre sidste afsluttede regnskabsår, på grund af en aftale om, at den økonomiske aktør systematisk skal overføre sit overskud til moderselskabet, har denne ikke andre muligheder for at opfylde kravet om dette minimumskriterium for egnethed end at påberåbe sig om den anden egnethed i overensstemmelse med bestemmelsens stk. 2. Det er uden betydning i denne forbindelse, at lovgivningerne i etableringsmedlemsstaterne for den pågældende økonomiske aktør og den ordregivende myndighed afviger fra hinanden, for så vidt som en sådan aftale er tilladt uden begrænsning ved lovgivningen i den første medlemsstat, mens den alene er tilladt i henhold til lovgivningen i den anden medlemsstat på betingelse af, at overførslen af overskud ikke medfører at resultatet i balancen bliver negativt.

(¹) EUT C 232 af 6.8.2011.